

Starého psa novým kouskům nenaučíš Poslušnost na vodítku

Upozorňujeme, že zde nebude řeč o tom, jak naučit psa chodit „K noze!“ To je povel, který se naučí později a který se používá v situacích, kdy musí jít blízko majitele, například v davech lidí, na výstavách psů a všude tam, kde se chcete se psem pohybovat kontrolovaně. Poslušnost na vodítku spíše znamená, že máte psa, který netahá za vodítko, spolu s vámi změni směr a nechá vás určovat, kam se půjde. Ne naopak a ne bez povelu. Ale i to je třeba nacvičit.

V optimálním případě už dostanete od chovatele štěně, které se naučilo chodit na vodítku. Jinak budete zpočátku muset překonávat řadu problémů, protože štěně bude mít ve většině případů chuť dělat něco docela jiného, než nechat si zošklivit svět šňůrou připoutanou ke krku.

Do určitého věku si každý pes pes uchová pud sledování, což však neznamená, že ho to bude bavit i na vodítku. Je na vás,

abyste hned na počátku položili základy šťastnému soužití. Vodítko může být vaším přítelem ve smyslu těsného spojení, ale stejně tak se může stát i vaším nepřítelem, jakýmsi nástrojem přetahování.

Vodítko – přítel, nebo nepřítel

Většina majitelů, kteří mě jako terapeuta a cvičitele psů vyhledají se svým psem, mají problém s „chůzí na vodítku“, a sice

proto, že pes využívá svého majitele i celou procházku jako možnost zasportovat si. Není nic psychicky náročnějšího než mít takového psa. A přitom je to tak jednoduché, když se hned v prvních týdnech dodrží několik základních pravidel.

Připoutání na vodítko

Procházka začíná připoutáním psa na vodítko. Už tento okamžik psovi hned od

Správný obojek

Nejprve se podívejme na správný obojek a výběr vodítka. Pokud se rozhodnete pro obojek, doporučuji polstrovaný nylonový obojek s nastavitelnou velikostí a zarážkou. Krk psa je citlivý na zranění. Řetízkové stahovací obojky nemají na krku psa co dělat a mě nenapadá žádné smysluplné zdůvodnění takového opatření. Žádný pes, který tahá, se od tahání nenechá odradit takovýmto stahovacím obojkem. Naopak, většinou bude tahat ještě víc, protože se bude snažit utéct škrcení a bolesti a může propadnout i panice. Kromě toho si pak zajímavá setkání například s jinými psy, lidmi atd., s nimiž chce pes přirozeně navázat kontakt, v důsledku škrcení a bolesti spojí s negativními pocity. Pokud se to stane už v době vtiskávání ve štěněcím věku, bude to působit problémy i v dalších letech. Názor, že si pes tuto bolest způsobuje sám, pes nechápe! Pokud tedy má váš pes štíhlou hlavu a vy se obáváte, že by mohl z obojku vyklouznout, zvolte takzvaný částečný stahovací obojek nebo rovnou přejděte k postroji. Postroje přes hrudník mají tu výhodu, že nezatěžují oblast hrtanu a krční páteř, ale většina majitelů psů považuje jejich nasazování za příliš komplikované a postroje, které mají kroužek k připnutí vodítka dál vzadu, neumožňují příliš snadnou manipulaci. Proto při koupi postroje dbejte na to, aby byl vypořstrovaný a měl kroužek pokud možno poblíž lopatek. Tak budete moci psovi snáze „udávat směr“.

počátku zpřijemňujte pamlsky a chválou. Na začátku je při procházce zapotřebí notná dávka trpělivosti. Pokud se štěně chová odmítavě, trpělivě ho přilákejte. Mějte po ruce pamlsky a štěně vydatně chvalte, jakmile se rozhodne zamířit směrem k vám. Nejdřív ho ale nechte, ať vedle vás chvíli běží, než ho pochválíte. Jinak získáte jen „vyzvedáče pamlsků“, který nepochopil, že před pochvalou a po ní musí také něco udělat. Během procházky se psem komunikujte a sice vždy, když vám věnuje pozornost, a také aby vám ji věnoval. Když jste pro psa zajímaví, nemusí se sám poohlížet po vhodném rozptýlení. Pochvalte ho za zrakový kontakt a za navázání kontaktu.

Utvářejte procházku zajímavě

Občas schovejte pamlsek v trávě a pak ho společně se psem hledejte. Využívejte překážky jako kmeny stromů, dopravní značky a koše na odpadky jako nářadí na agility. Vymýšlejte následná cvičení, když už pes umí pěkně chodit na vodítku. Často přitom měňte směr a motivujte psa, aby vás následoval. Taková hra bude vás i psa určitě bavit a psa bude navíc motivovat, aby vám věnoval pozornost a učil se číst z vaší řeči těla, aby včas zjistil, kdy začne hra. Především se snažte, aby hra bavila i vás, a pak se bude určitě líbit i psovi!

Na krátkém vodítku byste měli zabránit tomu, aby mladý pes strídal strany. Navykněte ho běžet stále na jedné straně. To vám usnadní pozdější chůzi při povelu „K noze!“

Nejdůležitější nakonec

Bezpodmínečně dbejte na to, aby pes nikdy nezamířil k zajímavému předmětu, když je vodítko napnuté!! Celoživotní nepříjemné tahání za vodítko většinou začíná zcela nepozorovaně. Pejsek si chce začichat ještě o 20 centimetrů dál vpředu, ale vodítko už je napnuté - tak za něj zatáhne trochu víc a vodítko se jako zázrakem promění v gumu. Jelikož malí psi jsou chytrí a rychle se učí, zkusí to velmi brzy znovu.

A podívejme... osm z deseti pokusů vyšlo... a strategie s takovou úspěšností se rozhodně vyplatí. Málokoho přitom napadne, jak může později být nepříjemné mít na vodítku takového supícího a tahajícího psa. Může to představovat problém i u malých plemen, a čím je pes silnější, tím víc byste měli dbát na to, abyste z něj nevychovali tahače na vodítku. Někdy to může být dokonce nebezpečné. V zimě mohou například hlavně starší lidé při námraze zažívat s tahajícím psem opravdové problémy.

Nejdůležitější je trénink

Jakmile tedy zjistíte, že si pes až příliš rád očichává věci, které jsou mimo jeho dosah, máte dvě možnosti: buď tam s ním popojdete na volném vodítku (!), nebo půjdete důsledně dál. Když začne tahat,

zastavíte se, počkáte, až se také zastaví, a zkusíte to znovu. Nebo se také můžete otočit a udělat dva kroky opačným směrem, abyste to vyzkoušeli znovu. I když to může být na počátku zdoluhavé, nakonec se to velice vyplatí. Když svého psa důsledně naučíte, že šance dostat se k vytouženému předmětu je největší, když je vodítko prověšené a pes s vámi naváže zrakový kontakt, dosáhnete brzy úspěchů.

„Bezpodmínečně dbejte na to, aby pes nezamířil k zajímavému předmětu, když je vodítko napnuté!“

Ani jediný ze stovek psů, s jejichž majiteli jsem pracoval na problémech s taháním na vodítku, to neměl „v genech“. Každý z nich se to naučil! Odrénování je však potom velmi dlouhý proces, který vyžaduje mnoho trpělivosti, citu a důslednosti.

*Text a foto Peter Löser,
www.hundezentrum-loeser.de*



Vodítko může být vaším přítelem i nepřítelem